

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tuloverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan vuoden 1993 alusta voimaan tulleeseen tuloverolakiin useita lähinnä lain soveltamista selventäviä teknisiä tarkistuksia. Osa tarkistuksista liittyy eduskunnassa parhaillaan käsiteltävänä olevaan perhetukijärjestelmän uudistukseen, jossa tuloverotuksen lapsivähennykset on tarkoitettu poistaa samalla kun lapsilisiä korotetaan.

Kotitalouden saama työllistämistuki ehdotetaan säädettäväksi verovapaaksi vuosilta 1994 ja 1995 toimitettavissa verotuksissa. Apurahoja koskevaa säännöstä täsmennettäisiin kirjailijoille ja kääntäjille myönnettävien kirjastokorvausapurahojen verovapauden turvaamiseksi myös jatkossa. Sivuperinnön veronalaisuutta rajoitettaisiin sukupolvenvaihdostilanteissa.

Kymmeneksi vuodeksi säädetty ylimääräinen korkovähennys voisi siirtyä avioerotilanteissa niin haluttaessa entiselle puolisolle. Kuolemantapauksissa vähennyksen saisi leski.

Esitys liittyy valtion vuoden 1994 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1994 alusta. Talousarvioesitykseen liittyviä ja sivuperintöä koskevia muutoksia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1994 toimitettavassa verotuksessa. Muita muutoksia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1993 toimitettavassa verotuksessa. Kirjastokorvauksia koskevaa täsmennystä sovellettaisiin kuitenkin jo vuodelta 1991 toimitettavassa verotuksessa.

PERUSTELUT

1. Nykytila

Tuloverolaki (1535/92) tuli voimaan vuoden 1993 alusta. Lain säätämistä pidettiin tarpeellisenä sen vuoksi, että tuloverojärjestelmän rakenne muuttui ratkaisevasti siirryttäessä pääomatulojen ja ansiotulojen verottamiseen toisistaan erillään. Ansiotuloja verotetaan progressiivisen veroasteikon mukaan, kun taas pääomatuloihin sovelletaan yhtenäistä 25 prosentin verokantaa. Samaa verokantaa sovelletaan myös yhteisöjen verotuksessa.

Verouudistuksen yhteydessä myös korkovähennyksen luonne muuttui. Uudessa järjestelmässä korot vähennetään ensisijaisesti pääomatuloista, joihin ei kuitenkaan lueta korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/90) mukaisia korkoja. Jos korkojen määrä ylittää pääomatulot, verovelvollisella on näin syntyvän alijäämän perusteella oikeus verosta tehtävään alijäämähyvitykseen pääomatulojen verokannalla.

Uudistus muutti myös veronsaajien asemaa. Kunnat ja seurakunnat saavat äyripohjaista verotuloa ainoastaan ansiotuloista. Pääomatuloista perittävä vero tulee kokonaisuudessaan valtiolle. Yhteisöiltä perittävä tulovero on säädetty jaettavaksi valtion, kuntien ja seurakuntien kesken. Jakoperusteissa uudistuksesta johtuvat muutokset veronsaajien asemaan on otettu huomioon.

Lakiin on toistaiseksi tehty yksi muutos: käyttelytilien koron verovapausraja alennettiin 4,5 prosentista 2,5 prosenttiin lailla (391/93). Lisäksi eduskunnassa on parhaillaan käsiteltävänä hallituksen esitys perhetuen uudistamista koskeviksi laeiksi (HE 75/1993 vp), johon sisältyy myös tuloverolain muutosehdotuksia. Tarkoituksena on, että perhepoliittisista verovähennyksistä eli lapsivähennyksestä, lapsenhoitovähennyksestä, yksinhuoltajavähennyksestä ja elatusvelvollisuusvähennyksestä luovutaan samalla, kun lapsilisiä korotetaan.

2. Ehdotetut muutokset

Perhetuen uudistukseen liittyvät tarkistukset

Eduskunnassa parhaillaan käsiteltävänä olevassa perhetuen uudistuksessa perhepoliittiset verovähennykset ehdotetaan poistettaviksi. Tämän vuoksi eräisiin ansiotuloista tehtäviä vähennyksiä koskeviin säännöksiin eli 96, 107 ja 108 §:ään ehdotetaan eräitä teknisiä tarkistuksia.

Työllistämistoimiin liittyvät veronhuojennukset

Valtion vuoden 1994 talousarvion käsittelyn yhteydessä päätettäviin työllisyyttä edistäviin toimiin kuuluu myös kotitalouksien työllistämisedellytysten parantaminen. Siten esityksessä ehdotetaan, että luonnollisen henkilön vuosina 1994 ja 1995 saamat, työllisyysasetuksessa (130/93) tarkoitetut työllistämistuet olisivat verovapaata tuloa. Tätä koskeva säännös ehdotetaan lisättäväksi 143 §:n uudeksi 7 momentiksi.

Kirjastokorvausapurahojen säilyttäminen verovapaina

Korkein hallinto-oikeus on 22 päivänä maaliskuuta 1993 ennakkotietoasiassa antamassaan päätöksessä (5577/3/92) katsonut, että eräistä kirjailijoille ja kääntäjille suoritettavista apurahoista ja avustuksista annetussa laissa (236/61) tarkoitetut niin kutsutut kirjastokorvausapurahat ovat veronalaista tekijänoikeuskorvaukseen rinnastettavaa tuloa. Päätös merkitsi muutosta tähänastiseen käytäntöön, sillä koko kirjastokorvausjärjestelmän 30-vuotisen voimassaoloajan korvauksia on verotuskäytännössä pidetty verovapaina apurahoina.

Apurahat ovat opetusministeriön mukaan puhtaasti harkinnanvaraisia eivätkä perustu esimerkiksi teosten lainausmääriin. Järjestelmä kyllä luotiin sen huomioon ottamiseksi, että kirjailijoiden teokset ovat maksuttomasti lainattavissa kirjastoissa. Tämän vuoksi apurahoja on kutsuttu kirjastokorvauksiksi.

Koska kirjastokorvaukset ovat saadun selvitksen mukaan verrattavissa muihin apurahoihin, esityksessä ehdotetaan niiden verokohtelun säilyttämistä ennallaan. Siten kirjastokorvausapurahat olisivat verovapaita samoin edel-

lytyksin kuin muutkin apurahat. Muutos olisi perusteltu myös sen vuoksi, että se vastaisi pitkään vakiintuneena jatkunutta verotuskäytäntöä. Nykyisessä taloudellisessa tilanteessa ei olisi myöskään mahdollista korottaa apurahoja verotuksen kompensoimiseksi. Muutos olisi taannehtiva eli se koskisi jo vuodelta 1991 toimitettavaa verotusta.

Aravalainojen korot

Niin sanottujen uusien aravalainojen korot ovat 58 §:n mukaan verotuksessa vähennyskeltottomia, koska yhteiskunnan tuki sisältyy lainajärjestelmään. Lainkohdassa oleva viittaus aravalainsäädäntöön on kuitenkin virheellinen, joten se ehdotetaan korjattavaksi.

Korkotulon lähdeverosta annetun lain mukaiset korot

Tarkoituksena on ollut, että korkotulon lähdeverosta annetussa laissa tarkoitettu korko katsottaisiin tuloverolain mukaan veronalaiseksi pääomatuloksi siitä alkaen, kun lähdeveroprosentti on sama kuin pääomatulojen veroprosentti eli vuoden 1995 alusta lukien. Hallitus on kuitenkin antanut 7 päivänä syyskuuta 1993 esityksen (HE 132/1993 vp) korkotulon lähdeverosta annetun lain 6 §:n muuttamiseksi siten, että lähdevero nousee 25 prosenttiin jo vuoden 1994 alusta. Lähdeveron alaisten korkojen liittäminen osaksi pääomatulojen verojärjestelmää edellyttää kuitenkin muun muassa tiedonsaantiin ja ilmoittamisvelvollisuuteen liittyvää hallinnollista selvitystyötä. Riittäviä valmiuksia ei ehditä saavuttaa ainakaan ensi vuoden alkuun eikä ehkä vielä seuraavan vuodenkaan alkuun mennessä. Tämän vuoksi maininta verovuodesta ehdotetaan kokonaan poistettavaksi lain 139 §:stä.

Luovutusvoittojen verotusta koskevat täsmennykset

Luovutusvoittojen verotusta koskeviin säännöksiin ehdotetaan eräitä lain soveltamista selkeyttäviä täsmennyksiä. Koska ositussaantoja koskevaa 46 §:ää on tarkoitus soveltaa kaikkiin ositussaantoihin eikä pelkästään tasinkona saatuaan omaisuuteen, tasingon sijasta käytet-

täisiin ainoastaan ilmaisua ositus ja ositusaan-to. Kuten tähänkin saakka omaisuus katsottai-siin saaduksi osituksin vain, mikäli saannon rahoitukseen ei ole käytetty pesän ulkopuolisia varoja.

Osittain verovapaita luovutusvoittoja koske-va 49 § on tarkoitettu sovellettavaksi vain luonnollisten henkilöiden verotuksessa. Tämän vuoksi säännöstä olisi täsmennettävä siten, ettei se koskisi yhteisöä, yhteisetuutta eikä avointa yhtiötä tai kommandiittiyhtiötä.

Luovutustappiota koskevassa 50 §:ssä luovu-tustappioon on rinnastettu option raukeami-nen. Tätä ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että rinnastus koskisi ainoastaan vakioituja optioita.

Pääomatulo-osuuden laskeminen

Osakkeiden hankintaan käytetty velka on 42 §:n 3 momentin mukaan vähennettävä osak-keiden arvosta osingon pääomatulo-osuutta laskettaessa. Säännös liittyy siihen, että myös tällaisen velan korko vähennetään ennen pää-omatulo-osuuden laskemista. Jotta säännös oli-si johdonmukainen, sitä ehdotetaan täsmennet-täväksi siten, että osakkeiden arvosta vähen-täisiin vain korollinen velka.

Pääomatulo-osuuden laskentaperusteen mää-rittämistä koskevan 149 §:n siirtymäsäännöksen voimassaoloaikaa ehdotetaan lähinnä hallin-nollisista syistä pidennettäväksi vuodella. Siten jaettavan yritystulon ja yhtymän osakkaan pääomatulo-osuus laskettaisiin vielä vuonna 1994 elinkeinotoimintaan tai maatalouteen ve-rovuoden päättyessä kuuluneen nettovaralli-suuden perusteella. Pykälän 3 momentista eh-dotetaan poistettavaksi yhteistä vaatimusta koskeva maininta, jotta säännöstä ei tulkittaisi muodollisesti liian tiukasti siten, että puolisoi-den tai kaikkien yhtymän osakkaiden olisi allekirjoitettava vaatimus pitkäaikaisen velan vähentämisestä nettovarallisuutta laskettaessa.

Sivuperinnön ja lahjan veronalaisuus kunnallisverotuksessa

Tuloverolain 86 §:n mukaan kunnallisvero-tuksessa on veronalaista tuloa niin sanottu sivuperintö ja -lahja. Tällä tarkoitetaan vero-velvolliselle muulta kuin puolisolta tai suoraan ylenevää tai alenevaa polvea olevalta sukulai-

selta tullutta perintöä, perintökaaren 8 luvussa tarkoitettua avustusta tai hyvitystä, testament-tia tai lahjaa, jos näiden arvo samalta perittä-vältä tai lahjoittajalta saatuina on verovuonna arvoltaan yhteensä yli 15 000 markkaa. Valtion tuloverotuksessa sivuperintö ja -lahja ovat ve-rovapaita, koska näistä kannetaan valtiolle vero perintö- ja lahjaverona. Perinnön, testa-mentin ja lahjan käsitteet ovat tuloverotuksessa sisällöltään samat kuin perintö- ja lahjavero-tuksessa. Perintö ja lahja verotetaan kunnallis-verotuksessa sen vuoden tulona, jona se on saatu. Perintö arvostetaan kuitenkin perinnön-jättäjän tai testamentintekijän kuolinhetken ar-voon.

Perintö- ja lahjaverolakiin (378/40) lisättiin toukokuun alusta 1979 voimaan tulleella lailla (318/79) säännökset perintö- ja lahjaveron huo-jentamisesta maatilan tai muun yrityksen suku-polvenvaihdoistilanteissa. Perintö- ja lahjaverolain 63 a §:n mukaan osa perintö- ja lahjave-rosta voidaan jättää maksuunpanematta, jos saannon kohteena on vähintään viidennes maa-tilasta tai muusta yrityksestä. Käytännössä säännös johtaa varallisuusverotuksen verotus-arvojen soveltamiseen varoja arvostettaessa kuitenkin sillä poikkeuksella, että varallisuudesta maksuunpantavan perintö- ja lahjaveron osuuden tulee olla vähintään 5 000 markkaa. Lain 63 b §:n mukaan maatilasta tai muusta yrityksestä sukupolvenvaihdoksen yhteydessä maksuunpantavalle perintö- ja lahjaverolle voi lisäksi saada maksuaikaa enintään viisi vuotta. Säännösten tarkoituksena oli estää perintö- tai lahjaverosta johtuva maatilatalouden tai muun yritystoiminnan jatkuvuuden vaarantuminen tapauksissa, joissa tällainen varallisuus siirtyy perintönä tai lahjana toimintaa jatkavalle pe-rilliselle tai lahjansaajalle. Täysimääräisen pe-rintöveron määrääminen saattaisi vaatia yrtys-tai maatilavarallisuuden realisoimisen veron suorittamiseksi taikka se rajoittaisi yritystoi-minnan jatkamiseksi tarpeellisia investointeja.

Perintö- ja lahjaverolain sukupolvenvaihdos-ta koskevat huojennussäännökset laadittiin ai-kana, jolloin verotusarvot poikkesivat olennai-sesti käyvistä arvoista. Erityisesti viimeaikaisen suhdannekehityksen vuoksi käypien arvojen ja varallisuusverotuksessa sovellettavien arvojen ero on kaventunut, mikä on vähentänyt suku-polvenvaihdoshuojennuksen taloudellista mer-kitystä. Varsinkin kiinteistöjen verotusarvot saattavat olla korkeampia kuin niiden markki-na-arvo, jolloin huojennus jää saamatta. Varal-

lisuusveroarvojen laskentaperusteita on pääomaverouudistuksen yhteydessä tarkistettu siten, että verotusarvot vastaavat käypiä arvoja aikaisempaa paremmin. Muutokset vähentävät myös perintöverotuksessa myönnettävän huojennuksen vaikutusta.

Erityisesti maatalouden sukupolvenvaihdoshuojennuksissa on kiinnitetty huomiota siihen, että useimmissa sukulaisten välisissä maatilakaupoissa nykyjärjestelmä johtaa lahjaveron määräämiseen, koska käytetty kauppahinta yleensä alittaa vähintään neljänneksellä vapaisa kaupoissa noudatetun hintatason.

Kun maatila tai yritys myydään lahjanluonteisella kaupalla perilliselle ja tämän puolisolle, puoliso joutuu maksamaan kunnallisverotuksessa tuloveroa saamastaan lahjasta. Käytännössä tämä on johtanut siihen, että luovutukset tehdään yksin rintaperilliselle, vaikka puoliset tosiasiallisesti yhdessä osallistuvat toiminnan harjoittamiseen ja rahoittamiseen.

Jotta yritysvarallisuuden siirto yhteisesti rintaperilliselle ja tämän puolisolle olisi tarkoituksenmukaisesti toteutettavissa, ehdotetaan, että sivuperinnöstä ja -lahjasta ei olisi suoritettava kunnallisveroa silloin, kun verovelvolliselle on myönnetty perintö- ja lahjaverolain 63 a tai 63 b §:ssä tarkoitettu veronhuojennus.

hennyksen joustamattomuutta näissä tilanteissa ei esitystä valmisteltaessa pidetty erityisen ongelmallisena, sillä vähennys oli tarkoitus myöntää vain viideksi vuodeksi. Tilanne kuitenkin muuttui, koska vähennyksen myöntämisaikaa pidennettiin eduskuntakäsittelyn aikana kymmeneksi vuodeksi. Tämän vuoksi vähennystä olisi tarpeen tarkistaa siten, että se nykyistä paremmin ottaisi huomioon perhetilanteiden muutokset. Niinpä esityksessä ehdotetaan, että erotessaan puoliset voisivat päättää, että ylimääräinen korkovähennys siirtyy eri puolisolle, jolle se on alunperin myönnetty. Hallinnollisesti tällaiset muutokset ovat kuitenkin työläitä. Tämän vuoksi edellytettäisiin, että entiset puoliset pääsisivät siirrosta yhteisymmärrykseen. Muussa tapauksessa vähennys puolitettaisiin. Näin kävisi esimerkiksi silloin, kun molemmat vaatisivat vähennystä kokonaan itselleen. Päätös siirrosta olisi myös lopullinen eli vähennystä ei voisi myöhemmin vuosina uudelleen saada siirretyksi takaisin siihen alunperin oikeutetulle.

Kuolemantapauksissa jäljellä oleva osuus ylimääräisestä korkovähennyksestä siirtyisi leskelle.

Siirtymäkauden asuntovähennyksen tarkistus

Asuntovähennyksen siirtymäkautta koskevassa säännöksessä asuntovähennyksen aikana valinneille verovelvollisille tästä vähennyksestä tulevan hyödyn säilyminen on varmistettu siten, että asuntovähennyksen nelinkertaista määrää verrataan korkoihin ja suurempi näistä otetaan huomioon pääomatuloista tehtävänä vähennyksenä.

Korot valittiin alijäämähyvityksen asemesta vertailuperusteeksi sen vuoksi, että tällä tavoin ne, joilla on suuret pääomatulot, eivät saa tarpeetonta etua. Tämä vertailuperuste on kuitenkin käynyt ongelmalliseksi sen jälkeen, kun eduskunta päätti rajoittaa niin sanottujen kulutusluottokorkojen vähennysoikeutta. Ne asuntovähennykseen oikeutetut, joilla alijäämä muodostuu merkittävältä osin näistä koroista, voivat näet menettää alijäämähyvityksen lisäksi myös asuntovähennyksestä saatavan hyödyn. Näin käy sen vuoksi, että kulutusluottokorot saattavat kylläkin olla asuntovähennyksen nelinkertaista määrää suuremmat, mutta itse alijäämähyvitys huomattavasti asuntovähennystä

Tappioiden vähentämistä koskevat säännökset

Lain 123 §:ään ehdotetaan selvytyden vuoksi viittausta 120 §:n lisäksi myös 119 §:ään, jossa säädetään elinkeinotoiminnan ja maatalouden tappioiden vähentämisestä. Vanhojen tappioiden vähentämistä koskeviin 151 ja 152 §:ään ehdotetaan sanamuotoa koskevia selvennyksiä. Tulolähteiden määräytymisvuotena tulisi mainita vuosi 1993. Osittain verovapaiden yhteisöjen vanhojen tappioiden vähentämistä koskevaan säännökseen ehdotetaan nykyistä täsmällisempää mainintaa siitä, miten tappiot tulolähteittäin vähennetään.

Ylimääräisen korkovähennyksen tarkistaminen

Tuloverolakia koskevaan hallituksen esitykseen (HE 200/1992 vp) antamaansa vastaukseen eduskunta sisällytti ponsilauseman, jossa edellytettiin ylimääräiseen korkovähennyksen kaavamaisuudesta avioero- ja kuolemantapauksissa johtuvien ongelmien selvittämistä. Vä-

pienempi hyvityksen rajoituksessa 1 000 markkaan vuonna 1993 ja 500 markkaan vuonna 1994.

Edellä selostetun epäkohdan vuoksi tuloverolain 146 §:ää ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että alijäämähyvitystä verrataan suoraan asuntovähennykseen riippumatta siitä, onko se muodostunut koroista vai muista pääomatuloista tehtävistä vähennyksistä. Jos asuntovähennys on suurempi näistä kahdesta, se vähennettäisiin verosta alijäämähyvityksenä.

Pykälän toisesta momentista poistettaisiin viittaus verovuoteen 1993. Asuntovähennyksen täytenä määränä pidettäisiin 8 000 markkaa myös vuonna 1994.

3. Esityksen vaikutukset

Esitykseen sisältyvillä teknisillä tarkistuksilla ei ole niiden luonteen vuoksi juurikaan vaikutusta valtion tai kuntien verotuloihin. Lievästi verotuloja vähentävä vaikutus on työllistämistuen verovapaudella samoin kuin ylimääräisen korkovähennyksen myöntämisperusteiden väljentämisellä. Perhetuen uudistamisen vaikutuksia on selostettu sitä koskevassa erillisessä esityksessä.

Sivuperintöjen osittaisen verovapauden voidaan arvioida vähentävän kuntien verotuloja enintään noin 10 miljoonalla markalla ja kirkon sekä kansaneläkelaitoksen tuloja yhteensä enintään noin 4 miljoonalla markalla.

4. Asian valmistelu

Muutokset on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä. Valmistelun yhteydessä on kuultu muun muassa verohallituksen, opetusministeriön, työministeriön ja sosiaali- ja terveysministeriön virkamiehiä. Ylimääräisen korkovähennyksen muutoksia valmisteltaessa on otettu huomioon eduskunnan tuloverolakia koskevaan hallituksen esitykseen antamaansa vastaukseen sisältynyt ponsilauseuma. Sivuperintön osittainen vapauttaminen kunnallisverosta perustuu sukupolvenvaihdosten perintö- ja lahjavero työryhmän (1993:4) ehdotukseen.

5. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1994. Valtion vuoden 1994 talousarvioon liittyviä 96, 107, 108 ja 143 §:ää samoin kuin sivuperintöä koskevaa 86 §:ää sovellettaisiin muutetussa muodossa ensimmäisen kerran vuodelta 1994 toimitettavassa verotuksessa. Kirjastokorvausten verotusta koskevaa 82 §:n 4 momenttia sovellettaisiin ensimmäisen kerran jo vuodelta 1991 toimitettavassa verotuksessa. Muita muutoksia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1993 toimitettavassa verotuksessa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/92) 108 §:n 1 momentti, *muutetaan* 42 §:n 3 momentti, 46 §:n 2 momentti, 49 §:n johdantokappale, 50 §:n 1 momentti, 58 §:n 3 momentti, 107 §:n 2 momentti, 123, 139 ja 146 §, 149 §:n otsikko sekä 1 ja 3 momentti, 151 §:n 1 momentti ja 152 §:n 2 ja 3 momentti sekä

lisätään 82 §:ään uusi 4 momentti, 86 §:ään uusi 2 momentti, 96 §:ään uusi 7 momentti, 143 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 30 päivänä huhtikuuta 1993 annetulla lailla (391/93), uusi 7 momentti ja 144 §:ään uusi 5 ja 6 momentti, jolloin nykyinen 5 ja 6 momentti siirtyvät 7 ja 8 momentiksi, seuraavasti:

42 §

*Muusta yhtiöstä kuin pörssiyhtiöstä saadun
osingon pääomatulo-osuus*

Elinkeinotoimintaa harjoittavan osakeyhtiön sellaisen osakkaan, jota ei työntekijäin eläkelain 2 §:n 6 momentin mukaan pidetä mainittuun yhtiöön työsuhteessa olevana, osakkeiden hankintaan käytetty korollinen velka vähennetään hänen osakkeidensa arvosta yhtiöstä saadun osingon pääomatulo-osuutta laskettaessa.

46 §

Luovutusvoiton laskeminen

Jos luovutettu omaisuus on saatu osituksessa, omistusaika ja hankintameno lasketaan ositussaantoa edeltäneestä saannosta.

49 §

Osittain verovapaat luovutusvoitot

Muun verovelvollisen kuin yhteisön tai avoimen yhtiön taikka kommandiittiyhtiön luovutusvoiton veronalaista määrää laskettaessa luovutushinnasta vähennetään vähintään 80 prosenttia, jos

50 §

Luovutustappio

Omaisuuksien luovutuksesta syntynyt tappio vähennetään omaisuuden luovutuksesta saadusta voitosta verovuonna ja kolmena sitä seuraavana vuotena sitä mukaa kuin voittoa kertyy, eikä sitä oteta huomioon pääomatulolain alijäämää vahvistettaessa. Luovutustappioon rinnastetaan myös vakioidun option raukeaminen ja sellainen arvopaperin arvonnene-

tys, jota voidaan konkurssin tai muun siihen verrattavan syyn vuoksi pitää lopullisena.

58 §

Korkomenot

Verovelvollisella ei ole oikeutta vähentää korkoa, joka on maksettu

1) opintotukilain 7 §:n 3 momentissa mainittuna avustuksena;

2) aravalain 7 §:n 1 momentin 1—4 kohdan nojalla myönnetystä lainasta taikka asuntotuotantolain 6 §:n 1 momentin 5 tai 6 kohdan nojalla 1 päivänä tammikuuta 1991 tai sen jälkeen myönnetystä lainasta.

82 §

Stipendi, apuraha ja tunnustuspalkinto

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna apurahana pidetään myös eräistä kirjailijoille ja kääntäjille suoritettavista apurahoista ja avustuksista annetun lain 1 §:ssä tarkoitettua apurahaa ja avustusta.

86 §

Sivuperintö

Veronalaista tuloa ei kuitenkaan ole perintö tai lahja, josta määrätystä perintö- tai lahjaverosta on perintö- ja lahjaverolain mukaan jätetty osa maksuunpanematta tai veron osan maksuaikaa on pidennetty.

96 §

Eläkevakuutusmaksuvähennys

Eläkevakuutusmaksuvähennys tehdään sen puolison ansiotulosta, joka on vaatinut vähennystä. Vaatimus on esitettävä ennen vähennysvuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä. Jollei vähennystä voida tehdä siten kuin puoliset ovat sitä vaatineet, se tehdään ensisijaisesti sen puolison tuloista, jonka valtionverotuksen puhtaan ansiotulon määrä on suurempi.

107 §

Osan vuotta Suomessa asuneen oikeus vähennyksiin

Valtionverotuksen eläketulovähennykseen sekä ansiotuloista kunnallisverotuksessa tehtäviin muihin vähennyksiin kuin perusvähennykseen on oikeus vain sellaisella luonnollisella henkilöllä, joka on asunut suurimman osan verovuodesta Suomessa.

123 §

Sulautumisen vaikutus tappioiden vähentämiseen

Yhteisöjen sulaututtua on vastaanottavalla yhteisöllä oikeus vähentää verotettavasta tulostaan sulautuneen yhteisön tappio 119 ja 120 §:ssä säädettyllä tavalla, mikäli vastaanottava yhteisö taikka sen osakkaat tai jäsenet taikka yhteisö ja sen osakkaat tai jäsenet yhdessä ovat tappiovuoden alusta lukien omistaneet yli puolet sulautuneen yhteisön osakkeista tai osuuksista. Vastaanottavalla osuuskunnalla tai säästöpankilla on kuitenkin aina oikeus vähentää sulautuneen osuuskunnan tai säästöpankin ne tappiot, jotka ovat syntyneet sinä verovuonna, jona sulautuminen on tapahtunut tai kahtena sitä edeltäneenä verovuotena.

139 §

Korkotulon lähdeverosta annetun lain mukaiset korot

Korkotulon lähdeverosta annetussa laissa tarkoitettu korko ei ole tämän lain mukaan veronalaista tuloa.

143 §

Eräät siirtymäsäännökset

Vuosilta 1994 ja 1995 toimitettavissa verotuksissa veronalaista tuloa ei ole luonnollisen henkilön saama työllisyysasetuksessa (130/93) tarkoitettu työllistämistuki.

144 §

Ylimääräinen korkovähennys

Jos puoliset eroavat tai muuttavat pysyvästi erilleen yhteiselämänsä lopettaakseen, vähennys tai puolet siitä voidaan siirtää sen jäljellä

olevaksi myöntämisajaksi toiselle puolisoista. Ylimääräisen korkovähennyksen siirtyminen ei kuitenkaan vaikuta vähennyksen suuruuteen. Vähennyksen siirtämistä koskeva vaatimus on esitettävä ennen siltä verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä, jolloin puoliset ovat eronneet tai muuttaneet pysyvästi erilleen. Jos molemmat verovelvolliset esittävät asiaa koskevan eriävän vaatimuksen, vähennys myönnetään heille puoliksi.

Jos se puolisoista, jolle ylimääräinen korkovähennys on myönnetty, kuolee, vähennys myönnetään leskelle kuolinvuotta seuraavasta verovuodesta alkaen.

146 §

Siirtymäkauden asuntovähennys

Jos verovelvolliselle on ennen vuotta 1993 myönnetty ennen tätä lakia voimassa ollut tulo- ja varallisuusverolain (1240/88) 146 a tai 167 a §:ssä tarkoitettu asuntovähennys ja jos sen määrä verovuodelta laskettuna olisi suurempi kuin 131 §:n mukainen alijäämähyvitys, alijäämähyvityksenä myönnetään asuntovähennyksen määrä.

Asuntovähennyksen täytenä määränä, josta verovuoden vähennys lasketaan, pidetään 8 000 markkaa. Lapsikorotukset otetaan huomioon vuodelta 1992 toimitettavassa verotuksessa sovelletun suuruisina.

149 §

Yritystulon pääomatulo-osuuden laskenta siirtymäkauden aikana

Poiketen siitä mitä 38—40 §:ssä säädetään, yritystulon pääomatulo-osuus lasketaan verovuosina 1993 ja 1994 verovuoden päättyessä elinkeinotoimintaan tai maatalouteen taikka yhtymän elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuoden päättyessä kuuluvan nettovarallisuuden perusteella.

Asiaa koskeva vaatimus on esitettävä ennen siltä verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä, jota vaatimus koskee.

151 §

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän tappiot verovuotta 1993 edeltäneiltä verovuosilta

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän valti-

onverotuksessa vahvistetut tappiot verovuotta 1993 edeltäneiltä verovuosilta vähennetään valtionverotuksen verovuoden ansiotulosta ja sen ylittävältä osalta pääomatulosta. Valtionverotuksessa vahvistettua maatilatalouden tappiota vähennetään kuitenkin ensin enintään määrä, joka vastaa verovuoden ansiotuloon ja pääomatuloon sisältyvän maatalouden jaettavan yritystulon ja metsätalouden metsävähennyksen, menovarausten ja metsätulon tulonhankkimismenojen vähentämisen jälkeisen pääomatulon tai maatilatalouden tuloverolain 11 §:n mukaisen metsätalouden puhtaan tulon sekä veronalaisen hankintatyön arvon yhteismäärää.

152 §

Yhteisön, elinkeinoyhtymän ja yhteisetuuden tappiot verovuotta 1993 edeltäneiltä verovuosilta

Jos yhteisöllä, elinkeinoyhtymällä ja yhteisetuudella ei ole maatalouden tulolähdettä verovuonna 1993, puolet kultakin verovuotta 1993 edeltäneeltä verovuodelta valtion- ja kunnallisverotuksessa vahvistettujen tappioiden yhteismäärästä jaetaan vähennettäväksi verovelvollisen

1) elinkeinotoiminnan ja

2) henkilökohtaisen tulolähteen tulosta siinä suhteessa kuin verovelvollisen kunnallisverotuksessa tappiovuonna vahvistetun

1) liike- ja ammattitulolähteiden tappioiden yhteismäärä ja

2) henkilökohtaisen tulolähteen tappion sekä kiinteistötulolähteiden tappioiden yhteismäärä ovat toisiinsa.

Osittain verovapaiden yhteisöjen tappioina vähennetään kultakin verovuodelta vahvistetut tappiot siten, että elinkeinotulolähteen tappio vähennetään elinkeinotoiminnan tulolähteen tulosta, maatilatalouden tulolähteen tappio maatalouden tulolähteen tulosta ja kiinteistötulolähteen tappio henkilökohtaisen tulolähteen tulosta. Jos maatalouden tulolähdettä ei ole verovuonna 1993, maatilatalouden tappio vähennetään henkilökohtaisen tulolähteen tulosta. Yleishyödyllisten yhteisöjen verovuotta 1993 edeltäneiltä verovuosilta vahvistetut kiinteistötulolähteen tappiot vähennetään henkilökohtaisen tulolähteen tulosta ja maatilatalouden tappiot maatalouden tulolähteen tulosta. Jos maatalouden tulolähdettä ei ole verovuonna 1993, maatilatalouden tappio vähennetään

henkilökohtaisen tulolähteen tulosta. Puolet liike­tulolähteen valtionverotuksessa ja kun­nalisverotuksessa vahvistettujen tappioiden yhteismäärästä vähennetään liike­tulosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1994 toimitettavassa verotuksessa. Lain

42 §:n 3 momenttia, 46 §:n 2 momenttia, 49 §:n johdantokappaletta, 50 §:n 1 momenttia, 58 §:n 3 momenttia, 123 ja 139 §:ää, 144 §:n 5 ja 6 momenttia, 146 §:n 1 momenttia, 149 §:n 1 ja 3 momenttia, 151 §:n 1 momenttia sekä 152 §:n 2 ja 3 momenttia sovelletaan kuitenkin ensimmäisen kerran jo vuodelta 1993 toimitettavassa verotuksessa ja 82 §:n 4 momenttia vuodelta 1991 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 11 päivänä lokakuuta 1993

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri Ilkka Kanerva

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/92) 108 §:n 1 momentti, *muutetaan* 42 §:n 3 momentti, 46 §:n 2 momentti, 49 §:n johdantokappale, 50 §:n 1 momentti, 58 §:n 3 momentti, 107 §:n 2 momentti, 123, 139 ja 146 §, 149 §:n otsikko sekä 1 ja 3 momentti, 151 §:n 1 momentti ja 152 §:n 2 ja 3 momentti sekä

lisätään 82 §:ään uusi 4 momentti, 86 §:ään uusi 2 momentti, 96 §:ään uusi 7 momentti, 143 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 30 päivänä huhtikuuta 1993 annetulla lailla (391/93), uusi 7 momentti ja 144 §:ään uusi 5 ja 6 momentti, jolloin nykyinen 5 ja 6 momentti siirtyvät 7 ja 8 momentiksi, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

42 §

Muusta yhtiöstä kuin pörssiyhtiöstä saadun osingon pääomatulo-osuus

Elinkeinotoimintaa harjoittavan osakeyhtiön sellaisen osakkaan, jota ei työntekijäin eläkelain 2 §:n 6 momentin mukaan pidetä mainittuun yhtiöön työsuhteessa olevana, osakkeiden hankintaan käytetty velka vähennetään hänen osakkeidensa arvosta yhtiöstä saadun osingon pääomatulo-osuutta laskettaessa.

Elinkeinotoimintaa harjoittavan osakeyhtiön sellaisen osakkaan, jota ei työntekijäin eläkelain 2 §:n 6 momentin mukaan pidetä mainittuun yhtiöön työsuhteessa olevana, osakkeiden hankintaan käytetty *korollinen* velka vähennetään hänen osakkeidensa arvosta yhtiöstä saadun osingon pääomatulo-osuutta laskettaessa.

46 §

Luovutusvoiton laskeminen

Jos luovutettu omaisuus on saatu tasinkona, omistusaika ja hankintameno lasketaan tasinkosaantoa edeltäneestä saannosta.

Jos luovutettu omaisuus on saatu *ositusessa*, omistusaika ja hankintameno lasketaan ositussaantoa edeltäneestä saannosta.

49 §

Osittain verovapaat luovutusvoitot

Luovutusvoiton veronalaista määrää laskettaessa luovutushinnasta vähennetään vähintään 80 prosenttia, jos

49 §

Osittain verovapaat luovutusvoitot

Muun verovelvollisen kuin yhteisön tai avoimen yhtiön taikka kommandiittiyhtiön luovutusvoiton veronalaista määrää laskettaessa luovutushinnasta vähennetään vähintään 80 prosenttia, jos

50 §

Luovutustappio

Omaisuuksien luovutuksesta syntynyt tappio vähennetään omaisuuden luovutuksesta saadusta voitosta verovuonna ja kolmena sitä

50 §

Luovutustappio

Omaisuuksien luovutuksesta syntynyt tappio vähennetään omaisuuden luovutuksesta saadusta voitosta verovuonna ja kolmena sitä

Voimassa oleva laki

seuraavana vuotena sitä mukaan kuin voittoa kertyy, eikä sitä oteta huomioon pääomatulolajin alijäämää vahvistettaessa. Luovutustappioon rinnastetaan myös option raukeaminen ja sellainen arvopaperin arvонmenetyt, jota voidaan konkurssin tai muun siihen verrattavan syyn vuoksi pitää lopullisena.

Ehdotus

seuraavana vuotena sitä mukaa kuin voittoa kertyy eikä sitä oteta huomioon pääomatulolajin alijäämää vahvistettaessa. Luovutustappioon rinnastetaan myös *vakioidun* option raukeaminen ja sellainen arvopaperin arvонmenetyt, jota voidaan konkurssin tai muun siihen verrattavan syyn vuoksi pitää lopullisena.

58 §

Korkomenot

Verovelvollisella ei ole oikeutta vähentää korkoa, joka on maksettu

1) opintotukilain (39/84) 7 §:n 3 momentissa mainittuna avustuksena;

2) asuntotuotantolain 6 §:n 1 momentin 5 tai 6 kohdan nojalla myönnetystä lainasta.

Verovelvollisella ei ole oikeutta vähentää korkoa, joka on maksettu

1) opintotukilain 7 §:n 3 momentissa mainittuna avustuksena;

2) aravalain 7 §:n 1 momentin 1—4 kohdan nojalla myönnetystä lainasta taikka asuntotuotantolain 6 §:n 1 momentin 5 tai 6 kohdan nojalla 1 päivänä tammikuuta 1991 tai sen jälkeen myönnetystä lainasta.

82 §

Stipendi, apuraha ja tunnustuspalkinto

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna apurahana pidetään myös eräistä kirjailijoille ja kääntäjille suoritettavista apurahoista ja avustuksista annetun lain 1 §:ssä tarkoitettua apurahaa ja avustusta.

86 §

Sivuperintö

Veronalaista tuloa ei kuitenkaan ole perintö tai lahja, josta määrätystä perintö- tai lahjaverosta on perintö- ja lahjaverolain mukaan jätetty osa maksuunpanematta tai veron osan maksuaikaa on pidennetty.

96 §

Eläkevakuutusmaksuvähennys

Eläkevakuutusmaksuvähennys tehdään sen puolison ansiotulosta, joka on vaatinut vähennystä. Vaatimus on esitettävä ennen vähennysvuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä. Jollei vähennystä voida tehdä siten kuin puoliset

Voimassa oleva laki

Ehdotus

ovat sitä vaatineet, se tehdään ensisijaisesti sen puolison tuloista, jonka valtionverotuksen puhtaan ansiotulon määrä on suurempi.

107 §

Osan vuotta Suomessa asuneen oikeus vähennyksiin

Lapsenhoitovähennykseen, valtionverotuksen eläketulovähennykseen sekä ansiotuloista kunnallisverotuksessa tehtäviin muihin vähennyksiin kuin perusvähennykseen on oikeus vain sellaisella luonnollisella henkilöllä, joka on asunut suurimman osan verovuodesta Suomessa.

Valtionverotuksen eläketulovähennykseen sekä ansiotuloista kunnallisverotuksessa tehtäviin muihin vähennyksiin kuin perusvähennykseen on oikeus vain sellaisella luonnollisella henkilöllä, joka on asunut suurimman osan verovuodesta Suomessa.

108 §

Kuolinpesälle myönnettävät vähennykset

Jos kuolinpesän osakkaana on vainajan lapsi tai kasvattilapsi, joka on verovuonna saanut elatuksensa pesän varoista, lapsesta myönnettävä lapsivähennys, lapsenhoitovähennys ja yksinhuoltajavähennys myönnetään niin vaadittaessa pesälle vainajan kuolinvuotta seuraavilta vuosilta.

(kumotaan)

123 §

Sulautumisen vaikutus tappioiden vähentämiseen

Yhteisöjen sulaututtua on vastaanottavalla yhteisöllä oikeus vähentää verotettavasta tulostaan sulautuneen yhteisön tappio 120 §:ssä säädetyllä tavalla, mikäli vastaanottava yhteisö taikka sen osakkaat tai jäsenet taikka yhteisö ja sen osakkaat tai jäsenet yhdessä ovat tappiovuoden alusta lukien omistaneet yli puolet sulautuneen yhteisön osakkeista tai osuuksista. Vastaanottavalla osuuskunnalla tai säästöpankilla on kuitenkin aina oikeus vähentää sulautuneen osuuskunnan tai säästöpankin ne tappiot, jotka ovat syntyneet sinä verovuonna, jona sulautuminen on tapahtunut tai kahtena sitä edeltäneenä verovuotena.

123 §

Sulautumisen vaikutus tappioiden vähentämiseen

Yhteisöjen sulaututtua on vastaanottavalla yhteisöllä oikeus vähentää verotettavasta tulostaan sulautuneen yhteisön tappio 119 ja 120 §:ssä säädetyllä tavalla, mikäli vastaanottava yhteisö taikka sen osakkaat tai jäsenet taikka yhteisö ja sen osakkaat tai jäsenet yhdessä ovat tappiovuoden alusta lukien omistaneet yli puolet sulautuneen yhteisön osakkeista tai osuuksista. Vastaanottavalla osuuskunnalla tai säästöpankilla on kuitenkin aina oikeus vähentää sulautuneen osuuskunnan tai säästöpankin ne tappiot, jotka ovat syntyneet sinä verovuonna, jona sulautuminen on tapahtunut tai kahtena sitä edeltäneenä verovuotena.

139 §

Korkotulon lähdeverosta annetun lain mukaiset korot

Sellainen korkotulon lähdeverosta annetussa

139 §

Korkotulon lähdeverosta annetun lain mukaiset korot

Korkotulon lähdeverosta annetussa laissa

Voimassa oleva laki

laissa tarkoitettu korko, joka on kertynyt ajalta ennen vuotta 1995 ei ole tämän lain mukaan veronalaista tuloa.

Ehdotus

tarkoitettu korko ei ole tämän lain mukaan veronalaista tuloa.

143 §

Eräät siirtymäsäännökset

Vuosilta 1994 ja 1995 toimitettavissa verotuksissa veronalaista tuloa ei ole luonnollisen henkilön saama työllisyysasetuksessa (130/93) tarkoitettu työllistämistuki.

144 §

Ylimääräinen korkovähennys

Jos puoliset eroavat tai muuttavat pysyvästi erilleen yhteiselämänsä lopettaakseen, vähennys tai puolet siitä voidaan siirtää sen jäljellä olevaksi myöntämisaikaksi toiselle puolisoista. Ylimääräisen korkovähennyksen siirtyminen ei kuitenkaan vaikuta vähennyksen suuruuteen. Vähennyksen siirtämistä koskeva vaatimus on esitettävä ennen siltä verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä, jolloin puoliset ovat eronneet tai muuttaneet pysyvästi erilleen. Jos molemmat verovelvolliset esittävät asiaa koskevan eriävän vaatimuksen, vähennys myönnetään heille puoliksi.

Jos se puolisoista, jolle ylimääräinen korkovähennys on myönnetty, kuolee, vähennys myönnetään leskelle kuolinvuotta seuraavasta verovuodesta alkaen.

146 §

Siirtymäkauden asuntovähennys

Jos verovelvolliselle on ennen vuotta 1993 myönnetty ennen tätä lakia voimassa ollut tulo- ja varallisuusverolain (1240/88) 146 a tai 167 a §:ssä tarkoitettu asuntovähennys, ja jos sen määrä verovuodelta laskettuna ja luvulla neljä kerrottuna olisi suurempi kuin hänen ilmoittamiensa vähennyskelpoisten korkojen määrä, pääomatuloista 58 §:n mukaan tehtävänä vähennyksenä otetaan huomioon korkomenojen sijasta asuntovähennyksen nelinkertainen määrä.

Asuntovähennyksen täytenä määränä, josta verovuoden vähennys lasketaan, pidetään 8 000

146 §

Siirtymäkauden asuntovähennys

Jos verovelvolliselle on ennen vuotta 1993 myönnetty ennen tätä lakia voimassa ollut tulo- ja varallisuusverolain (1240/88) 146 a tai 167 a §:ssä tarkoitettu asuntovähennys ja jos sen määrä verovuodelta laskettuna olisi suurempi kuin 131 §:n mukainen alijäämähyvitys, alijäämähyvityksenä myönnetään asuntovähennyksen määrä.

Asuntovähennyksen täytenä määränä, josta verovuoden vähennys lasketaan, pidetään 8 000

Voimassa oleva laki

markkaa vuodelta 1993 toimitettavassa verotuksessa. Lapsikorotukset otetaan huomioon vuodelta 1992 toimitettavassa verotuksessa sovelletun suuruksina.

149 §

*Yritystulon pääomatulo-osuuden laskenta
verovuonna 1993*

Poiketen siitä mitä 38—40 §:ssä säädetään yritystulon pääomatulo-osuus lasketaan verovuonna 1993 verovuoden päättyessä elinkeinotoimintaan tai maatalouteen, taikka yhtymän elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuoden päättyessä kuuluvan nettovarallisuuden perusteella.

Verovelvollisen on esitettävä asiaa koskeva vaatimuksensa ennen siltä verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä, jota vaatimus koskee. Yrittäjäpuolisoiden ja elinkeinoyhtymän edellä tarkoitettu osuus veloista jätetään vähentämättä puolisoiden tai osakkaiden yhdessä esittämästä vaatimuksesta.

151 §

*Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän tappiot
verovuotta 1993 edeltäneiltä verovuosilta*

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän valti-onverotuksessa vahvistetut tappiot verovuotta 1993 edeltäneiltä verovuosilta vähennetään valtionverotuksen verovuoden ansiotulosta ja sen ylittävältä osalta pääomatulosta. Valtionverotuksessa vahvistettu maatilatalouden tappio vähennetään kuitenkin ensin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa maatalouden jaettavan yritystulon ja metsätalouden metsävähennyksen, menovarausten ja metsätulon tulonhankkimismenojen vähentämisen jälkeisen pääomatulon tai maatilatalouden tuloverolain 11 §:n mukaisen metsätalouden puhtaan tulon sekä veronalaisen hankintatyön arvon yhteismäärää.

Ehdotus

markkaa. Lapsikorotukset otetaan huomioon vuodelta 1992 toimitettavassa verotuksessa sovelletun suuruksina.

149 §

*Yritystulon pääomatulo-osuuden laskenta
siirtymäkauden aikana*

Poiketen siitä mitä 38—40 §:ssä säädetään, yritystulon pääomatulo-osuus lasketaan verovuosina 1993 ja 1994 verovuoden päättyessä elinkeinotoimintaan tai maatalouteen taikka yhtymän elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuoden päättyessä kuuluvan nettovarallisuuden perusteella.

Asiaa koskeva vaatimus on esitettävä ennen siltä verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä, jota vaatimus koskee.

151 §

*Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän tappiot
verovuotta 1993 edeltäneiltä verovuosilta*

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän valti-onverotuksessa vahvistetut tappiot verovuotta 1993 edeltäneiltä verovuosilta vähennetään valtionverotuksen verovuoden ansiotulosta ja sen ylittävältä osalta pääomatulosta. Valtionverotuksessa vahvistettua maatilatalouden tappiota vähennetään kuitenkin ensin enintään määrä, joka vastaa verovuoden ansiotuloon ja pääomatuloon sisältyvän maatalouden jaettavan yritystulon ja metsätalouden metsävähennyksen, menovarausten ja metsätulon tulonhankkimismenojen vähentämisen jälkeisen pääomatulon tai maatilatalouden tuloverolain 11 §:n mukaisen metsätalouden puhtaan tulon sekä veronalaisen hankintatyön arvon yhteismäärää.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

152 §

*Yhteisön, elinkeinoyhtymän ja yhteisetuuden
tappiot verovuotta 1993 edeltäneiltä
verovuosilta*

Jos yhteisöllä, elinkeinoyhtymällä ja yhteisetuudella ei ole maatalouden tulolähdettä, puolet kultakin verovuotta 1993 edeltäneeltä verovuodelta valtion- ja kunnallisverotuksessa vahvistettujen tappioiden yhteismäärästä jaetaan vähennettäväksi veroverollisen

1) elinkeinotoiminnan ja
2) henkilökohtaisen tulolähteen tulosta siinä suhteessa kuin verovelvollisen kunnallisverotuksessa tappiovuonna vahvistetun

1) liike- ja ammattitulolähteiden tappioiden yhteismäärä ja

2) henkilökohtaisen tulolähteen tappion sekä kiinteistötulolähteiden tappioiden yhteismäärä ovat toisiinsa.

Osittain verovapaiden yhteisöjen tappioina vähennetään verovuodelta vahvistetut tappiot. Yleishyödyllisten yhteisöjen verovuotta 1993 edeltäneiltä verovuosilta vahvistetut kiinteistö- tulolähteen tappiot vähennetään kiinteistöjen tuottamasta tulosta ja puolet liike- tulolähteen tappiot vähennetään kiinteistöjen tuottamasta tulosta ja puolet liike- tulolähteen tappiot vähennetään kiinteistöjen tuottamasta tulosta.

Jos yhteisöllä, elinkeinoyhtymällä ja yhteisetuudella ei ole maatalouden tulolähdettä verovuonna 1993, puolet kultakin verovuotta 1993 edeltäneeltä verovuodelta valtion- ja kunnallisverotuksessa vahvistettujen tappioiden yhteismäärästä jaetaan vähennettäväksi veroverollisen

1) elinkeinotoiminnan ja
2) henkilökohtaisen tulolähteen tulosta siinä suhteessa kuin verovelvollisen kunnallisverotuksessa tappiovuonna vahvistetun

1) liike- ja ammattitulolähteiden tappioiden yhteismäärä ja

2) henkilökohtaisen tulolähteen tappion sekä kiinteistötulolähteiden tappioiden yhteismäärä ovat toisiinsa.

Osittain verovapaiden yhteisöjen tappioina vähennetään kultakin verovuodelta vahvistetut tappiot siten, että elinkeinotulolähteen tappio vähennetään elinkeinotoiminnan tulolähteen tulosta, maatalouden tulolähteen tappio maatalouden tulolähteen tulosta ja kiinteistötulolähteen tappio henkilökohtaisen tulolähteen tulosta. Jos maatalouden tulolähdettä ei ole verovuonna 1993, maatalouden tappio vähennetään henkilökohtaisen tulolähteen tulosta. Yleishyödyllisten yhteisöjen verovuotta 1993 edeltäneiltä verovuosilta vahvistetut kiinteistötulolähteen tappiot vähennetään henkilökohtaisen tulolähteen tulosta ja maatalouden tappiot maatalouden tulolähteen tulosta. Jos maatalouden tulolähdettä ei ole verovuonna 1993, maatalouden tappio vähennetään henkilökohtaisen tulolähteen tulosta. Puolet liike- tulolähteen tappiot vähennetään kiinteistöjen tuottamasta tulosta ja puolet liike- tulolähteen tappiot vähennetään kiinteistöjen tuottamasta tulosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1994 toimitettavassa verotuksessa. Lain 42 §:n 3 momenttia, 46 §:n 2 momenttia, 49 §:n johdantokappaletta, 50 §:n 1 momenttia, 58 §:n 3 momenttia, 123 ja 139 §:ää, 144 §:n 5 ja 6 momenttia, 146 §:n 1 momenttia, 149 §:n 1 ja 3

Voimassa oleva laki

Ehdotus

momenttia, 151 §:n 1 momenttia sekä 152 §:n 2 ja 3 momenttia sovelletaan kuitenkin ensimmäisen kerran jo vuodelta 1993 toimitettavassa verotuksessa ja 82 §:n 4 momenttia vuodelta 1991 toimitettavassa verotuksessa.
